

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Dvořáka a soudců JUDr. Aleše Korejtky a Mgr. et Mgr. Jaroslava Vávry ve věci

žalobce: O. S., státní příslušník Mongolska
proti

žalované: Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, IČ 00007064
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 10. 2018, č. j. MV-104781-5/SO-2018

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Napadené rozhodnutí

1. Žalobce, státní příslušník Mongolska žijící v České republice, brojí proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 10. 2018, č.j. MV-104781-5/SO-2018, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra č.j. OAM-1474-4/ZR-2018, ze dne 17. 8. 2018. Tímto rozhodnutím Ministerstvo vnitra zrušilo platnost povolení k dlouhodobému pobytu ve formě zaměstnanecké karty dle ust. § 37 odst. 1 písm. a) ve

spojení s § 46e odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) a současně stanovilo lhůtu k vycestování z území České republiky 30 dnů od právní moci rozhodnutí dle § 37 odst. 3 téhož zákona.

Podstata věci

2. Shora citovaným rozhodnutím ze dne ze dne 17. 8. 2018, č.j. OAM-1474-4/TP-2018 Ministerstvo vnitra zrušilo platnost zaměstnanecké karty žalobce vydané s platností od 7. 5. 2017 do 6. 5. 2019. Důvodem pro zrušení platné zaměstnanecké karty, což je jedna z forem povolení k dlouhodobému pobytu (viz § 42g zákona o pobytu cizinců), bylo naplnění podmínky uvedené v § 37 odst. 1, písm. a) zákona o pobytu cizinců, neboť žalobce byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu. Stalo se tak trestním příkazem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 6.2.2018, č.j. 3 T 17/2018-38. Žalobce byl uznán vinným ze spáchání přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky dle § 274 odst. 1 trestního zákona. Tohoto přečinu se dopustil tím, že dne 23. 1. 2018 v době okolo 21.08 hodin řídil v Pardubicích motorové vozidlo, přičemž při běžné silniční kontrole byla u něho zjištěna hladina alkoholu v krvi 1,36 promile. Následné zkoušky hladinu alkoholu potvrdily v hodnotě 1,31 promile.

3. Žalobce proti rozhodnutí orgánu prvního stupně podal odvolání, ve kterém poukazoval na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu čj. 7 As 21/2008-101 ze dne 18. 12. 2008 a namítal, že rozhodnutím bylo porušeno jeho právo na rodinný život. Je ženatý a dne 12. 7. 2018 se mu narodila dcera. V České republice pracuje, náklady trestního řízení uhradil.

Shrnutí žaloby

4. Žalobce namítá, že rozhodnutím byla porušena jeho práva na soukromí, respektování rodinného života a též právo na spravedlivý proces. Tato porušení spatřuje konkrétně v tom, že správní orgán nesprávně při zrušení platnosti víza aplikoval § 37 zákona o pobytu cizinců, když nebral v úvahu předpisy vyšší právní síly. Žalobce totiž v řízení poukázal na to, že je v ČR ženatý, společně s manželkou žije v České republice a dne 12. 7. 2018 se jim v ČR narodila dcera, která zde žije s rodiči.

5. Soud k žalobním tvrzením žalobce konstatuje, že jsou faktickým opakováním odvolacích námitek, se kterými se měl odvolací správní orgán vypořádat. Žalobce však s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 18. 12. 2008 čj. 7 As 21/2008-101 tvrdí, že se tak nestalo.

Vyjádření žalovaného

6. Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že ji považuje za nedůvodnou. Setrvala na závěru, že odvolací námítka, jež jsou opakovány i v žalobě, byly řádně vypořádány. Poukázala na judikaturu, která se zabývala vztahem obdobných správních rozhodnutí a ochranou rodinného či soukromého života cizince.

Posouzení věci krajským soudem

7. Žaloba byla podána včas (§ 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců), osobou k tomu oprávněnou [§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)], žaloba je přípustná.

8. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v rámci uplatněných žalobních bodů dle § 75 odst. 2 s.ř.s., podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalované ve smyslu § 75 odst. 1 s.ř.s.

9. Předmětem přezkumu v nyní posuzované věci je rozhodnutí o zrušení povolení k dlouhodobému pobytu ve formě zaměstnanecké karty. Poskytnutá žalobní tvrzení jsou dostačující a z odvolacích námitek (v principu totožných s žalobními tvrzeními) se podává, že po stránce skutkových tvrzení žalobce stěží mohl být připraven tyto jakkoli upravovat. Ani úkolem případného ustanoveného zástupce z řad advokátů není popis či rozšiřování skutkového stavu (tento nejlépe zná sám žalobce), nýbrž především pomoc v právní argumentaci.

10. Podle § 42g odst. 1 zákona o pobytu cizinců zaměstnaneckou kartou se rozumí povolení k dlouhodobému pobytu opravňující cizince k přechodnému pobytu na území delšímu než 3 měsíce a k výkonu zaměstnání na pracovní pozici, na kterou byla zaměstnanecká karta vydána, nebo na pracovní pozici, ke které byl udělen souhlas ministerstva podle odstavce 7 nebo 8. Cizince, u kterého je podle zákona o zaměstnanosti vyžadováno povolení k zaměstnání nebo který je uveden v § 98 zákona o zaměstnanosti, opravňuje zaměstnanecká karta k pobytu na území za účelem zaměstnání.

11. Podle § 46e odst. 1 věta před odstavci zákona o pobytu cizinců ministerstvo zruší platnost zaměstnanecké karty z důvodů uvedených v § 37 [a dále, jestliže...].

12. Podle § 37 odst. 1 písm. a) téhož zákona ministerstvo zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže cizinec byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu.

13. Jak soud již shora zmínil, žalobní námitky jsou faktickým opakováním námitek odvolacích. Proto bude podstatné vyhodnocení toho, jak se s těmito námitkami vypořádala žalovaná. Soudní přezkum ve správním řízení totiž není dalším přezkumným kolem ve správním řízení, nýbrž je zaměřen především na posouzení toho, zda ve správním řízení byla dodržena garantovaná práva žalobce.

14. K rozsahu přezkumu ve správním soudnictví a tedy i činnosti správních soudů je tedy třeba vyjasnit následující. V rozsudku ze dne 20. 10. 2015 ve věci č. 4037/10 – Fazia Ali v. Spojené království Evropský soud pro lidská práva však uvedl, že pojem „úplný přezkum“ však není vykládán doslova a Soud (zde míněno ESLP) se v zásadě spokojí, bude-li přezkum dostatečný (sufficient review). Je třeba též přihlídnout ke specifičnosti řízení ve správním soudnictví, v rámci něhož může být skutkový přezkum v zásadě omezený a

odvolací soudní orgán se může zaměřit spíše na přezkum předchozího řízení než na přijímání skutkových závěrů. Z článku 6 Úmluvy tak nevyplývá právo na přístup k soudu, který může nahradit názor správního orgánu svým vlastním názorem; v této souvislosti Soud (ESLP) zdůrazňuje, že musí být respektována rozhodnutí správních orgánů založená na vhodnosti (expediency), která jsou mnohdy přijímána ve specializovaných oblastech práva, jakými jsou např. územní plánování, ochrana životního prostředí či regulace lovu (např. Bryan proti Spojenému království, č. 19178/91, rozsudek ze dne 22. listopadu 1995, § 47). Při posuzování dostatečnosti soudního přezkumu je podle ESLP nutno posoudit

- (i) pravomoci příslušného soudního orgánu,
- (ii) oblast, jíž se rozhodnutí správního orgánu týká, a to zejména z pohledu, zda obsahuje posouzení otázek vyžadujících zvláštní odborné znalosti,
- (iii) míru správního uvážení, kterou v dané věci příslušné správní orgány mají,
- (iv) způsob, jakým bylo rozhodnutí přijato, zejména z pohledu záruk, které měli účastníci správního řízení k dispozici, a
- (v) obsah sporu včetně rozsahu soudní žaloby.

Soud (zde míněno ESLP) pak přezkoumává právní zakotvení soudního přezkumu jako celek, včetně procesních záruk, které účastníci řízení mají k dispozici, a ověřit, zda byly skutkové okolnosti v řízení jako celku náležitě přezkoumány.

15. V daném řízení týkajícím se shora uvedeného žalobce soud v rámci svého přezkumu ověřil, že shora uvedené podmínky pro naplnění spravedlivého správního řízení byly splněny. Žalobce měl dostatek možností se se správním spisem seznámit, účastnit se na řízení, byl s postupem správního orgánu v průběhu řízení seznamován. Účelem soudního přezkumu tak je zaměřit se spíše na přezkum předchozího řízení než na přijímání nových závěrů ve specializované oblasti práva. V soudním řízení je prostor ke skutkovému přezkumu věci toliko v omezeném případě, kdy by správní orgán postupoval v rozporu s oprávněnými zájmy účastníků, např. pokud by krátil nedůvodně jejich procesní práva, aplikoval nesprávně zákonné předpisy, atd. Skutečnost, že správní orgán rozhodne tak, že návrhu žadatele nevyhoví, není výrazem nerespektování práv žalobce.

16. Soud z napadeného rozhodnutí zjistil, že žalovaná se s odvolacími námitkami vypořádala dostatečným a právu odpovídajícím způsobem. Přičemž je rovněž podstatné, že žalobce nesporně jakkoli skutkový stav, jenž byl podkladem pro zrušení zaměstnanecké karty. Ostatně tento je dokládán pravomocným trestním příkazem. V jeho případě se jedná o řízení motorového vozidla pod vlivem alkoholu – s více jak 1,3 promile alkoholu v krvi. Žalovaná totožné odvolací námitky žalobce vypořádala na straně 4 až 6 rozhodnutí a své závěry podpořila příslušnou judikaturou NSS, ze které čerpala k otázce případného tvrzeného rozporu rozhodnutí s ochranou soukromého a rodinného života žalobce. Není tak pravdou tvrzení žalobce, že aplikace § 37 zákona o pobytu cizinců by byla provedena v rozporu s normami vyšší právní síly, jimiž je Česká republika vázána. Soud odůvodnění rozhodnutí žalované považuje za správné a nemá k němu, cokoliv by dodal. Není účelem soudního řízení opakovat argumenty již jednou vyřčené a provádět sumarizaci správních rozhodnutí. V čem žalobce spatřuje porušení práva na spravedlivý proces, blíže nespecifikoval, soud takové porušení v průběhu správního řízení neshledal.

17. I přes shora uvedené se však soud stručně vyjádří k tvrzenému porušení, jež žalobce dokládá s odkazem na citovaný rozsudek NSS čj. 7 As 21/2008-101. Uvedené rozhodnutí obsahuje následující závěry:

„Veřejný zájem na tom, aby se v České republice nezdržovali cizinci, kteří spáchali úmyslnou trestnou činnost, má dle § 35 odst. 3 a § 37 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, přednost před právem cizince, jenž takový trestný čin spáchal, na ochranu jeho rodinného života ve smyslu čl. 32 odst. 1 Listiny základních práv a svobod.

Ustanovení § 35 odst. 3 a § 37 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, neposkytují správnímu orgánu možnost správního uvážení.

Správní orgány mají v určitých případech možnost v rámci své rozhodovací činnosti zohlednit konkrétní okolnosti, specifika a jedinečnost rozhodované věci a na základě těchto svých úvah rozhodnout. Použití správního uvážení lze ale pouze v těch případech, kdy toto oprávnění zákon správním orgánům přiznává, a to pouze způsobem a v mezích stanovených zákonem. Výjimečně však, zejména tehdy, má-li uplatnění správního uvážení vést ke zmírnění neúnosně tvrdých dopadů zákonné úpravy na fyzickou či právnickou osobu, že by jejich uplatnění bylo v rozporu s principy, na nichž je založen právní řád, může zmocnění ke "zmírňujícímu" správnímu uvážení být obsaženo v zákoně jen implicitně, a tedy vyplývat z povahy a podstaty příslušné právní regulace.“

18. Ze shora uvedené citace obsahu rozhodnutí NSS se podává, že se musí jednat o mimořádnou situaci, která však v daném případě nenastala (takto je otázka dodatečného a mimořádného správního uvážení rovněž vysvětlena v rozsudku NSS ze dne 27. 1. 2012 čj. 8 As 34/2011-85). Nejvyšší správní soud v citované judikatuře rovněž zdůrazňuje, že daná výjimka může nastoupit toliko v případě, že jde o mimořádné okolnosti dotýkající se principu materiálního právního státu, zejména situace, kdy by aplikace právního předpisu byla v rozporu s principy lidskosti.

19. Žalobce v daném směru argumentuje tím, že v České republice žije s manželkou a že se jim zde narodila nedávno dcera. Svého trestného činu lituje, uhradil náklady, v České republice pracuje, jiné problémy nemá. Takové tvrzení však soud nemá za odůvodňující narušení principů lidskosti, pokud bude pobyt žalobce jako cizince v České republice ukončen. Je třeba konstatovat, že na vydání povolení k pobytu nevzniká právní nárok. Rovněž tak není pravdou, že by rozhodnutím o zrušení povolení k pobytu bylo zasaženo do rodinného života s garantovanou ochranou v Evropské úmluvě o lidských právech. Žalobce může jednoduše svůj rodinný život realizovat ve své vlasti, nucené vycestování z České republiky spolu s jeho rodinou soud v dnešní době nepovažuje za jakkoli nepřekonatelnou překážku. Soud rozumí situaci žadatele, kdy vynaložil energii a prostředky k tomu, aby se s manželkou přesídlil na velkou vzdálenost za prací do České republiky a patrně počítal s tím, že půjde o životní změnu na delší časové období. Je však třeba zmínit, že již od ledna 2018, kdy řídil motorové vozidlo pod vlivem alkoholu a tím úmyslně a závažně porušil právní předpisy České republiky, si žalobce mohl být vědom toho, že jeho pobytové postavení jako cizince v České republice je ohroženo a mohl tomu uzpůsobit následné uspořádání svých záležitostí. Nelze tak v případě žalobce a jeho užší

rodiny proto hovořit o narušení principů lidskosti. Motivy jeho pobytu v České republice soud hodnotí spíše jako ekonomické, což zcela nekoresponduje s tvrzeným porušením principů lidskosti a ochrany rodinného života.

20. S ohledem na výše uvedené dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Náklady řízení

21. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný. Žalované podle obsahu správního spisu nevznikly takové náklady soudního řízení, které by přesahovaly rámec běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice, 24. července 2019

JUDr. Jan Dvořák v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje

